

Godināšana bez iepriekšējām nepieciešamām zināšanām par godināmo pārtop par pašpazemošanu. Piesardzība, rīkojoties bez nepieciešamām zināšanām, izskatās kā mazdūšība. Varonība bez priekšzināšanām top par neprātu. Taisnprātība bez obligātām nepieciešamām zināšanām kļūst par rupjību.

Cicerona balva aicina zināt. Un godina zinošos.

Tā ir aritmētiski iznācis, ka no šī gada nominantiem lielākais skaits ir Mērfija sadaļā. Tostarp aizgājuši un arī nupat atnākusī Saeima ar saviem lēmumiem un kolorītākiem personāžiem. Bet žūrijas gala spriedumu jūs dzirdēsiet pasākuma gaitā.

Man no Cicerona, Konfūcija, arī izciliem mūsdienu latviešiem gribētos ņemt kādu stratēģiska redzējuma superlatīvu.

Lai indivīds, kaut viens no simta jau mūsu balvu saņēmējiem un viens no tūkstoša vēl nesaņēmējiem ir svarīgāks, piedodiet, par valsti kā konstrukciju.

Ar savām iniciatīvām un uzņēmību, ar talantu, kas neatgriezeniski ieliktu Latviju pelnītajā Eiropas kultūras valstu pirmajā pieciniekā. Es gribētu lai mūsu dārgākie prāti, kuri šodien ir te, prot ne tikai saspringt, bet arī savas pārspriegotās nervu troses atlaist. Jo gara brīvība rada vairāk nekā režīms.

Ak, cik gadus jau mēs ilgojamies, lai valsti vadītu iekšēji brīvi, zinoši un ar dziļi personisku, stratēģiski atbildīgu, līgumu ar indivīdu, iedzīvotāju, saistītie.

Tad, kad gudri un principiāli cilvēki pamet politiku, tā paliek ķēmīgi tukša.

Latvijas gadījumā būtu jāparedz nopietni sociālie riski, jo drūp morāla atbildība par nākotni, tiek zaudēta perspektīva tālejošam risinājumam.

Pie mums aizvien skaļāk skan tas, ko Seneka pirms 2014 gadiem rakstīja Lucilijam: „Izvēlies kādu, kas zog un ņem kukuļus, un, lai tas vienmēr ir tavu acu priekšā, un dzīvo tā, it kā viņš tevi vērotu.” Cik ilgi tu pacietīsi?

Un šīs tēzes modernizētu un digitalizētu versiju plašsaziņas līdzekļi uzturēs, kamēr būs pretruna starp mūsu nācijas viduvējo pašnovērtējumu un citu nāciju taisnprātību. Kamēr būs mūsu nezināšanā balstīta pašpazemošanās kopā ar nezināšanā balstītu mazdūšību.

Ja bērns ir audzināts ar pašcieņu, tad viņš savu pašcieņu iznesīs līdz pieaugušo dzīvei un savā profesionālajā darbībā to saglabās kā standartu attiecībās un reakcijās ar saviem apkārtējiem. Cicerons vēl un vēlreiz aicina nezaudēt saikni ar humanitāro kultūru, kas palīdz formulēt mērķus. Jebkurā biznesā.

Cicerons balva ir iegansts. Tā rāda virzienu, kurš ir atbalstāms. Mērfija tituls nav nosodījums. Es teiktu, tā ir brīdinājuma ceļazīme – bez pārdomu brīža tālāk braukt aizliegts.

Gaišu visiem noskaņojumu, mēs sākam ceremoniju!